

Beköszöntő

A sakál, sakál marad. Elhallgattatva is. Az író, író marad. Publikálási lehetőség nélkül is. Belső vagy külső emigrációban, önkéntes hallgatásba burkolózva, pénzért trógerolva is.

Irodalomtörténeti, sajtótörténeti könyvekben olvasható, hogy mennyi kínládással, küzdelemmel, megaláztatással járt magyar tollforgatónak lenni az elmúlt száz évben. Voltak persze jól fizetett házi szerzői a mindenkori hatalomnak – akikre hál' Istennek már senki sem emlékszik –, de a tehetségek háttérbe szorítva sínylődtek.

Ma sincs ez másként. A sajtóéletben – melyben én is mozgok – már alig akad írástudó ember. A reklámszervezők nyomultak a helyükre; az ideális kolléga, szükség esetén pr-cikk írására is képes. Ezt a nívót – nívótlanságot – az olvasó elunja és elpártol a laptól. De nincs vész, mert egy jó hirdetőpartner száz előfizetővel felér. Anyagiilag és pillanatnyilag.

Kiszálltam ebből a közegből – hozzá is segítettek –, csak egyelőre nincs hova beszállnom. Ezért indítottam el ezt a kis újságot. Mások színes magazinokat kínálnak 250 forintért, én csak néhány emberközeli irománnyal szolgálhatok. Az előfizetőim nem veszik ezt zokon tőlem, mert a többségük 20-30 éve ismer. (Ideírnám azt is, hogy „és szeret”, ha ennek manapság – a két meleg cowboy sztorija óta – nem lenne szexis és homo-szexis felhangja.)

Folytatás a 4. oldalon.

A mözsi mester és decsi tanítványa

Ötven éve annak, hogy Mözsi-Szabó István tanítványa volt Decsi-Kiss János. Hosszas előkészület, képválogatás után, közös kiállítást rendeztek a decsi Faluházban. Rajzaikon érezhetők a közös gyökerek, a népi, paraszti világból merített élmények, a néhol drámai, néhol baladisztikus hangulat.

Mözsi-Szabó István (balról) és Decsi-Kiss János képeket válogat

Mindketten foglalkoznak egyéb művészeti ágakkal is. Mözsi-Szabó István erdélyi barangolásai során tanulmányozta a székely szőnyeget. Egy időben kísérleti szövőműhelyt vezetett a szekszárdi Babits Mihály Művelődési Házban. Elsősorban festőművészként ismert. Nevéhez fűződik az erdélyi falurombolások ellen tiltakozó, Vigyázó tornyok-sorozat. A 85 éves alkotónak állandó tárlata látható Tolnában.

Decsi-Kiss Jánost költőként, prózaíróként, előadóként is jegyzik. Művészetszervező tevékenysége is köztudott. Ő hozta létre a Szekszárd melletti Szálkán a már nemzetközi hírű ifjúsági alkotótábort, húsz éve. Mégis, talán legtöbbször a zsákvászonból és kötelekből álló textilkompozícióról ismerik, melyek sok középületet díszítenek Tolna megyében.

A mester és a tanítvány közös decsi tárlatának tíz-tíz grafikája, ajándékként a Faluház tulajdonába kerül. Valószínűleg egy állandó kiállítás anyagát képezik majd.

Készült néhány négykezes alkotásuk is. Munkáik montírozását, összedolgozását Decsi-Kiss János vállalta. Érdekes és értékes kompozíciók születtek. Ezeket egy szálkai művészeti találkozón mutatták be.

Életük az elmúlt öt évtizedben alkotói lázban telt. Sokszor találkoztak, beszélgettek, de szuverén művészek lévén a maguk útját járták. Közös bemutatkozásra most gondoltak először, az évforduló kapcsán. Nagy sajtóvisszhangja volt a decsi kiállításnak. A Csendes Sakál, plusz szolgáltatásként külön közli Decsi-Kiss János visszaemlékezését, egy fél évszázaddal ezelőtti rajzójára.

Wessely